

сичкы-ты ржкодѣли; това е единъ малкъ свѣтъ, кой-то иска свои-ты такаче, свои-ты работницы и свои архитекторы. Тамъ вижда чловѣкъ закони на равновѣсіе-то, искусны образы на землемѣрие то; азъ глѣдамъ по-мѣжду имъ пѣтници, кои-то отивать да изнамѣрять мѣста, кормчиѣ, кои-то плувать върху еднѣ капкѣ, безъ платна и безъ компасъ, и отивать да побѣдѣтъ единъ новъ свѣтъ. Кой е оный мадрецъ, кой-то ги просвѣтява, оный ученъ, кой-то ги поучава, юнакъ-тъ, кой-то ги води и ги има подъ власть-тъ си? Кой е оный Ликургъ, кой-то е на правилъ толкова съвършенны закони? Кой е оный орфей что ги е научилъ армонически-ты правила? Инятъ ли завладѣтели, кои-то ги убивать и кои-то ся покрывать съ славъ? Мыслятъ ли себе си Господаре на земѣ-тъ зчто-то палѣтъ по повърхностъ-тъ ѣ? Нека прѣглѣдаме тыя малкы домородства тыя республики, тыя прилични рѣдове на Арабскы-ты: единъ чървей отъ сыреніе ще освои мысль-тъ, коя-то смѣта голѣминѣ-тъ на звѣзды-ты; нека ся побутне онова сърце, кое-то ничто неможе испълни; да ся слиса обикновсно-то онова удивленіе на чудеса-та. Ето единъ чървей нечистъ, кой-то ся обыва въ едно купринено платно и си почива подъ единъ шатъръ; завладава еднѣ въздушнѣ мехуницѣ, завира ся въ дно-то на водѣ-ты и ся расхождъ по въздушныя си палатъ. Има другъ что си направя отъ шлупичкѣ еднѣ пещеркѣ, съ коѣ-то плава и ѣ накыва съ зиленичко. Единъ паякъ дръпва подъ листіе-то златы, сине-червеникавы жицы, на кой-то свѣтлина-та прилича на небеснѣ-тъ дагъ, что ся вижда слѣдъ дѣжда. Ето насѣкомы, на кои-то за-